

DE STRIJD IN ONS VLEES (2)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 hebben we gezien hoe geweldig belangrijk het is om na onze wedergeboorte dicht bij Jezus te blijven. De bijbel spreekt over het in Christus zijn (Rom. 8:1-2). Want zodra wij de gemeenschap met Jezus in de bestudering van Zijn Woord en in de gebeden, ja zelfs in ons dagelijks leven met al z'n activiteiten, verwaarlozen of zelfs laten verslappen, steekt onmiddellijk onze oude, vleselijke natuur weer de kop op. Leest u maar eens een paar dagen uw bijbel niet en sla uw gebeden maar eens enkele dagen over, dan zult u bemerken dat uw oude natuur van boosheid, onreinheid, egoïsme, etc. langzaam weer te voorschijn komt. Daarom leert de bijbel ons om in Jezus Christus te blijven en Hem te laten strijden en dus niet in eigen kracht zélf tegen het vlees te strijden (Efez. 6:12a; 2 Cor. 10:3-4a). Want **in** Christus **is** ons vlees gekruisigd (Rom. 6:1-6). En als dan toch de strijd tegen het vlees ontbrandt (Rom. 7:14-23), dan is ons belangrijkste aandeel in die strijd onze overgave aan Jezus. Hij kán het doen en Hij zál het voor ons doen (Rom. 7:24-25).

We bestudeerden in Deel 1 ook enkele aspecten van het oudtestamentische verhaal hoe de kleine herder David een geweldige reus, de Filistijn Goliath, versloeg met zijn slinger en vijf stenen. De Filistijnen zijn een geestelijk schaduwbeeld van het zondige, menselijke vlees. Daarom had Gods volk Israël ook voortdurend met hen te kampen. Maar David was iemand die dicht bij en in gemeenschap met zijn Heer en God wandelde. David vertrouwde op de Heer in de strijd. Zijn vijf stenen verwijzen ons naar het kruis van Golgotha, toen in Jezus' arme, reeds door gesels kapotgebeukte lichaam, vijf diepe wonden werden geslagen. In Zijn handen, Zijn voeten en Zijn zijde. Wie op de Heiland vertrouwt, zál net als David overwinnen. David slingerde een steen recht in het voorhoofd van de reus. Het voorhoofd als beeld van het centrum van onze gedachten, via welke het vlees ons zo dikwijls bespeelt en regeert.

Broeders en zusters, in de strijd tegen ons vlees is het éérste wat wij moeten doen, vluchten naar het kruis, totale overgave aan Jezus Christus en in Hem blijven en op Hem vertrouwen.

Maar, vraagt u zich wellicht af, is er dan helemaal niets te doen als wij toch nog door ons vlees zo worden geplaagd en belaagd?

Jawel, broeders en zusters, wij moeten tóch nog wat doen! Dit wil ik met u bestuderen in dit Deel 2 over de strijd in ons vlees. En wederom aan de hand van één van Davids oorlogen tegen de Filistijnen (zoals reeds gezegd het schaduwbeeld van ons vlees). We kunnen dit verhaal lezen in 2 Sam. 5:17-25 en ook in 1 Kron. 14:8-17.

1 Kron. 14:8-17 – *“Toen de Filistijnen hoorden, dat David tot koning gezalfd was over het ganse Israël, zo togen al de Filistijnen op om David te zoeken. Toen David dat hoorde zo toog hij uit tegen hen. Toen de Filistijnen kwamen, zo spreidden zij zich uit in de laagte van Refaim. Toen vroeg David God, zeggende: Zal ik optrekken tegen de Filistijnen, en zult Gij hen in mijn hand geven? En de HEERE zeide tot hem: Trek op, want Ik zal hen in uw hand geven. Toen zij nu optogen naar Baäl-Pérazim, zo sloeg hen David daar; en David zeide: God heeft mijn vijanden door mijn hand gescheurd, als een scheur der wateren; daarom noemden zij den naam derzelve plaats Baäl-Pérazim. En daar lieten zij hun goden; en David gebod, en zij werden met vuur verbrand. Doch de Filistijnen voeren nog voort, en zij verspreidden zich in dat dal. En David vroegde God nog eens; en God zeide tot hem: Gij zult niet optrekken achter hen heen; maar omsingel hen van boven, en kom tot hen tegenover de moerbeziënbomen. En het zal geschieden, als gij hoort het geruis van een gang in de toppen der moerbeziënbomen, kom dan uit ten strijde; want God zal voor uw aangezicht uitgegaan zijn, om het leger der Filistijnen te slaan. David nu deed, gelijk als hem God geboden had; en zij sloegen het heir der Filistijnen van Gibeon af tot aan Gezer. Alzo ging Davids naam uit in al die landen; en de HEERE gaf Zijn verschrikking over al die heidenen.”*

We lezen hier over twee veldslagen tegen de Filistijnen, dus twee slagen tegen het vlees.

De Filistijnen hadden gehoord dat David (en we weten reeds dat hij een écht geestelijk persoon was en oprecht God beminde) tot koning over Israël was gezalfd. Nu is het vlees so wie so een aartsvijand van een wedergeboren kind van God, maar helemáál als God hem of haar ook nog eens een positie geeft. In Openb. 1:5-6 staat geschreven dat ook wij, nadat wij Jezus hebben aangenomen, tot koningen en priesters zijn gemaakt. Oh, mijn broeders en zusters, dat háát satan en dus doet hij alles om ons vlees, onze oude natuur, te activeren. Gal. 5:17 – *“Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.”* Lees ook Rom. 7:13-26.

Gelukkig wist David wat hem te doen stond. Hij raadpleegde zijn Heer: *“Wat moet ik doen? Moet ik optrekken tegen de Filistijnen?”* God zei tegen hem: *“Trek op, want Ik zal hen in uw hand geven.”*

De Filistijnen hadden zich verspreid in het dal Refaim en hier zien we reeds wat het gevolg is van de werkingen van het vlees. Ze brengen ons in een dal en in moeilijkheden, het liefst zo ernstig dat we geen uitweg meer zien. Waarom? Dit zien we in de betekenis van de naam Refaim. Deze naam komt van het Hebreeuwse werkwoord *“raafaa”* (**רפא** of **רפה**) en het betekent *“kracht bijzetten, sterker maken, versterkend”*. Als wij door de werkingen van ons vlees in een dal terecht komen, zal dit ons vlees juist nog sterker maken. Tenzij we reageren zoals David reageerde. Hij zocht zijn Heer. Met Jezus zullen ook wij overwinnen. Hallelujah! En God zei: *“Trek op!”* Met andere woorden: *“Kies de frontale aanval!”*

Broeders en zusters, wat bedoelt Gods Woord voor ons met de opdracht *“trek op!”*, want we moeten toch niet tegen ons vlees strijden? Neen, niet in eigen kracht, maar er is wel degelijk iets wat we moeten doen en wat tóch een frontale geestelijke aanval tegen ons vlees is. Soms is het nodig om ons vlees te confronteren. Als ons vlees ons zo dwars zit door middel van verkeerde neigingen, gewoontes, zonden en ook gedachten, dan moeten wij radicaal afkappen met die zonden, neigingen, gewoontes en gedachten. Dát is een frontale aanval tegen het vlees. Matt. 18:8-9 – *“Indien dan uw hand of uw voet u ergert, houdt ze af en werpt ze van u. Het is u beter, tot het leven in te gaan, kreupel of verminkt zijnde, dan twee handen of twee voeten hebbende, in het eeuwige vuur geworpen te worden. En indien uw oog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u. Het is u beter, maar een oog hebbende, tot het leven in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden.”*

Gebruik de aan- en uitknop van de televisie als er allerlei ongerechtigheid uw huiskamer binnenkomt, waardoor uw ziel en geest onbewust worden beïnvloed door het vlees. Bent u geneigd om teveel alcohol te drinken? Kap dan af en haal het niet meer in huis. Wordt u getrokken om 's avonds nog voor de televisie te blijven hangen en allerlei onreinheid te bekijken, terwijl uw vrouw reeds naar bed is? Kap af en ga tegelijk met haar naar boven. Bent u geneigd tot gierigheid? Kap af en geef de volgende keer overvloedig aan God. Willen uw oude vrienden Jezus absoluut niet aannemen? Kap met de vriendschap zodat zij u niet meer kunnen verleiden om naar de wereld terug te keren. Bent u verslaafd aan snoep? Kom dan in de supermarkt niet meer op de snoepafdeling. Heeft u door allerlei drukke bezigheden geen tijd voor een uurtje gemeenschap met God? Plan dan radicaal elke dag op vaste tijden een gebedsuur en houdt u er aan. Wordt u steeds verleid door internetporno? Zet de computer dan niet op zolder, maar midden in de woonkamer of plaats een filter op de computer. En maak eens een praatje met die broeder of zuster in de gemeente, die u eigenlijk niet ligt.

Wel, deze voorbeelden zijn moeiteloos aan te vullen. Maar Gods advies, Zijn boodschap is om radicaal af te kappen als het oog (ons zien) en de hand of voet (onze handel en wandel) ons ergeren. Met andere woorden, als wij geplaagd worden door de zwakheid van ons vlees. Kies de frontale aanval. Dan zal God voor ons strijden en ons de overwinning schenken.

David versloeg de Filistijnen, maar we lezen dat de Filistijnen de moed niet verloren en tóch nog weer doorgingen met de strijd en opnieuw in hetzelfde dal (1 Kron. 14:13).

Broeders en zusters, dát is de natuur van ons vlees. We staan er mee op en we gaan er mee naar bed. Het vlees blijft altijd op de loer liggen om ons te belagen.

Gelukkig raadpleegde David opnieuw zijn Heer en nu was het antwoord totaal verschillend. 1 Kron. 14:14-15 – *“En David vraagde God nog eens; en God zeide tot hem: Gij zult niet optrekken achter hen heen; maar omsingel hen van boven, en kom tot hen tegenover de moerbeziënbomen. En het zal geschieden, als gij hoort het geruis van een gang in de toppen der moerbeziënbomen, kom dan uit ten strijde; want God zal voor uw aangezicht uitgegaan zijn, om het leger der Filistijnen te slaan.”*

David mocht nu niet meer de frontale aanval kiezen. Neen, nu moest hij de Filistijnen omsingelen en hij moest hen naderen tot bij de moerbeziënbomen. Wat hebben deze bomen te betekenen?

Moerbeziënbomen worden nog al eens verward met moerbeibomen. De moerbeiboom (*Morus nigra*), ook wel sycamine genoemd, draagt kleine, gitzwarte vruchten die binnen 24 uur verrotten, terwijl de moerbeziënbom (*Ficus sycomorus*) ook wel de wilde vijgeboom wordt genoemd en vruchten draagt die moeilijk verteerbaar zijn.

Maar de bijbelvertaling is in dit geval helaas niet accuraat. In het Hebreeuws staat hier het woord *“baachaa”* (בַּחַאָּ), het enkelvoud voor de *“balsemstruik, bakastruik (Pistacia lentiscus)”*. Letterlijk staat er *“de wenende”*. Want deze struik scheidt een melkachtig sap af. Het stamwerkwoord *“baachaa”* (בַּחַאָּ) betekent dan ook *“hullen, (be)wenen, tranen laten druppelen”*.

Dit nu is precies hetgeen wat wij moeten doen, als wij zó erg te kampen hebben met ons vlees dat wij ten einde raad zijn. En dat gebeurt soms! Soms kunnen wij geheel verslaafd zijn aan onreinheid of aan geld, of aan alcohol. Of soms vult onverzoenlijkheid of onvergevingsgezindheid of zelfs haat ons hart en wij komen er maar niet van vrij. Of wellicht kwellen zorgen of financiële problemen ons zodanig, dat het haast onoverkomelijk is geworden. God gebiedt om het vlees te omsingelen met intense, ernstige gebeden en te wenen over onze vleselijke gebondenheden. Hiermee tonen we aan Hem, dat er slechts Één is, Die ons kan verlossen: de Heer! En dán komt Hij in actie!

God zei tegen David om bij die moerbeziënbomen te wachten, tótdat hij het geruis van een gang in de boomtoppen zou horen. Dus tótdat hij de wind in de boomtoppen hoorde. Om dit goed te begrijpen, wil ik graag naar 1 Kon. 19:11-13 – *“En Hij zeide: Ga uit, en sta op dezen berg, voor het aangezicht des HEEREN. En ziet, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind, scheurende de bergen, en brekende de steenrotsen, voor den HEERE henen; doch de HEERE was in den wind niet; en na dezen wind een aardbeving; de HEERE was ook in de aardbeving niet; En na de aardbeving een vuur; de HEERE was ook in het vuur niet; en na het vuur het suizen van een zachte stilte. En het geschiedde, als Elia dat hoorde, dat hij zijn aangezicht bewond met zijn mantel, en uitging, en stond in den ingang der spelonk. En ziet, een stem kwam tot hem, die zeide: Wat maakt gij hier, Elia?”*

De profeet Elia was op de vlucht voor koningin Izébel, die hem wilde vermoorden en uiteindelijk kwam hij in een spelonk terecht. Met andere woorden, Elia zat diep in de put. Maar God sprak tot hem en zei: *“Ga uit die spelonk en sta op de berg voor Mijn Aangezicht”*. Het beklimmen van een berg verwijst in bijbelse taal naar aanbidding en wat bleek? God was niet in de storm aanwezig. Het kan soms woest stormen in ons hart, maar dan kan God Zijn aanwezigheid niet aan ons kenbaar maken. Want dan luisteren we immers toch niet. Ook niet als er een aardbeving woedt, als ons hart zo onrustig beeft. En ook niet als er een vuur in het hart woedt. Wellicht een vuur van boosheid of zelfs van valse aanbidding. In dat alles kan God Zich niet aan ons openbaren.

Maar dat kan Hij wél in het suizen van een zachte stilte. Dáár is Hij wel! In de zachte, lieflijke aanwezigheid van de Heilige Geest. Zodra wij tot besef komen, dat wij onszelf niet van onze

vleselijke neigingen kunnen verlossen, maar alléén Jezus, en wij geven het wenend over aan Hem met een aanbeddend hart, dan komt daar de zalving van de Heilige Geest over ons.

Ps. 42 – 2-5a – *“Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Mijn ziel dorst naar God, naar den levenden God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen? Mijn tranen zijn mij tot spijs dag en nacht; omdat zij den gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw God? Ik gedenk daaraan, en stort mijn ziel uit in mij,*”

Ps. 34:19 – *“Koph. De HEERE is nabij de gebrokenen van harte, en Hij behoudt de verslagenen van geest.”*

Jes. 57:15 – *“Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden.”*

Gods Heilige Geest is dicht bij de gebrokenen, de nederigen en de verslagenen van hart en dan komt Hij binnen en beroert Hij heel teder het hart. Dan horen we het zachte ruisen van Zijn stem en een lieflijke aanbedding door een intens dankbaar hart, dat wéét dat Jezus nú volkomen zal verlossen.

God zei tegen David, dat zodra hij het geruis van de Heilige Geest zou horen, hij ten strijde moest trekken, want dan zou God zal het leger van de Filistijnen verslaan.

Ja, als wij zó onder de zalving van de Heilige Geest weten te aanbidden in volledige afhankelijkheid van Jezus, dan zal God ons verlossen van onze vleselijke neigingen. Hallelujah! Dan zullen wij autoriteit verkrijgen over de verzoekingingen en de verleidingen. Maar pas op, het vlees zal altijd op de loer blijven liggen.

Rom. 8:13b leert ons: *“.....; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.”* En Gal. 5:16 stelt: *“.....: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.”*

Geliefde broeders en zusters, moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen!